

blevne givne paa dette Omraade med Undtagelse af for Kjøbenhavn, hvor man har indirekte Valg til Ligningskommissionen — at Ligningskommissionerne bør fremgaa af direkte Valg, at de altsaa bør vælges af de Borgere, som de ved deres Virksomhed skulle beskatte. Men paa den Maade, som det her er foreslaaet, vil man, om end man ganske vist beholder de nuværende Ligningskommissioner, supplere dem paa indirekte Maade ved Valg fra Kommunalbestyrelsens Side, og det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til at gaa bort fra de direkte Valg ved saa vigtig en Ting som Skattepaaligningen. Og for en stor Del af Kommunernes Vedkommende behøves en saadan Bestemmelse slet ikke. For en Landkommunes Vedkommende kan Sogneraadets Medlemsantal forøges i saa høj Grad, som det er nødvendigt. Kan Sogneraadet ikke overkomme Ligningsarbejdet, kan Sogneraadets Medlemsantal jo forøges paa den Maade, som staar foreskrevet i Loven. Af den Grund behøver man aldeles ikke en saadan Bestemmelse. Derimod ved jeg meget godt, at der for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende er sat Grænser for, hvor stort Ligningskommissionens Medlemsantal skal være, men der mener jeg da, man bør træffe Bestemmelse om, paa hvilken Maade de skulle forøges, og denne Maade bør saa være den sædvanlige, nemlig ved Hjælp af direkte Valg fra Skatteborgernes Side.

Jeg skal dernæst omtale Forslagets §§ 20—21, som angaa Hartkornsskatternes Fiksering. Der blev før af den ærede Minister sagt, at Kommissionens Flertal ikke vilde gaa til en Ophævelse af Hartkornsskatterne, men nøjes med en Nedsættelse af dem — det vilde den ærede Minister i særlig Grad slaa fast. Læser man imidlertid disse to Paragraffer rigtig igennem, vil man se, at der i dem begge er aabnet Vej til helt og holdent at komme bort fra Hartkornbeskatningen baade til Sognekommunerne og til Amtskommunerne. Nu forekommer det mig, at naar man ved denne Samling af Lovforslag, som her foreligger, vil opnaa i væsentlig Grad at nedsætte Hartkornsskatterne, kunde man indtil videre blive staaende derved og saa i øvrigt fiksere dem til et vist Beløb, dog saaledes, at man ogsaa vidste, at man ikke kom ned under dette Beløb, altsaa, man fikserede baade op ad og ned ad. Det er et Standpunkt, som tidligere er blevet hævdet fra Venstres Side her i dette Ting, og jeg tror heller ikke, det er urigtigt, at man vil søge at hævde det nu. Jeg skal

ikke komme nærmere ind derpaa, da Tiden er saa langt fremrykket, men jeg forbeholder mig at komme tilbage til disse Forhold ved Sagens 2den Behandling. Dog vil jeg gøre endnu en Bemærkning med Hensyn til Hartkornsskatternes Fiksering, og det er denne, at der jo er andre faste Ejendomsskatter i Samfundet end disse. Man vil slet ikke røre ved Bygningsafgiften, uden for saa vidt Overførelsen angaar, Bygningsafgiften skal blive ved at bestaa, man vil ikke røre ved de faste Ejendomsskatter i Købstæderne, man vil ikke røre ved Grundskatterne, Arealskatterne her i Kjøbenhavn, uagtet disse Skatter i en væsentlig Grad ere indirekte Skatter, der formaler udredes af Ejerne, men realiter af Lejerne. Men det forekommer mig, at naar man vil gaa saa vidt, at man vil aabne Mulighed for helt at komme bort fra de faste Ejendomsskatter paa Landet, var der ogsaa Anledning til at tage det Spørgsmaal op, hvorledes man vil stille sig over for de faste Ejendomsskatter i Kjøbenhavn og Købstæderne, som for en stor Del have en indirekte Karakter. Paa et Omraade vil jeg da sige, man godt straks kunde gaa til en Ophævelse af de sognekommunale Hartkornsskatter, og det er over for Husmændene. Man vedtog i forrige Samling en Lov, hvorefter Bygningsafgiften blev ophævet for Haandværkere paa Landet, der drev Erhverv alene ved Hustrus og Børns Hjælp. Det forekommer mig at ville være retfærdigt, om man paa samme Maade sagde til Husmændene, at de skulle blive fri for Hartkornsskatten til Sognekommunen. Det kunde gøres uden større Opofrelse hverken fra Statens eller Kommunens Side.

Jeg skal endnu omtale en Tilføjelse, som jeg kunde ønske, at der blev gjort til Lovforslaget, nemlig en Bestemmelse om Beskatning af Værdistigninger paa Grundarealer. Dette Spørgsmaal har været berørt under de foregaaende Dages Debat, og det er tillige berørt i Kommissionens Betænkning, idet 2 Medlemmer have udtalt deres Sympati for en saadan Værdibeskatning, om de end kunde ønske den gennemført paa en anden Maade, end jeg har ment. Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) tog forleden Dag Ordet for en betydelig mere vidtdeven Værdibeskatning end den, jeg vilde blive staaende ved, og det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) mente ligeledes, at der i adskillige Tilfælde kunde være Anledning til en Beskatning af Værdistigning paa Grunde. Det Krav, som jeg har tilladt